

Αριθμός απόφασης 95/2025

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΣΤ

ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 29 Ιουλίου 2024, με δικαστές τις: Ευγενία Κουρπαλίδου Εφέτη Δ.Δ. ως Προεδρεύουσα ορισθείσα με την ΠΤΣ 11/19-4-2024 πράξη του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Δικαστηρίου, Αυγή Μπούζη και Ιωάννα Λαμπίρη (Εισηγήτρια) Εφέτες Δ.Δ.. Ως γραμματέας συμμετείχε η δικαστική υπάλληλος Βασιλική Γιάννου,

για να δικάσει την προσφυγή με αριθμό καταχώρησης ΠΡ /19-1-2024,

της τελούσας υπό εκκαθάριση ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία με έδρα στη Θεσσαλονίκη (επί της), όπως εκπροσωπείται, για την οποία παρέστησαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι Θεσσαλονίκης α) Ευάγγελος Κώστας που κατέθεσε την από 26-7-2024 δήλωση του άρθρου 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και β) Γεωργία Τράμπα,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπείται από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, εκπροσωπούμενης της τελευταίας από τον Διοικητή της και εν προκειμένω από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, για τον οποίο παρέστη η πάρεδρος στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους Μαρία Βασιλείου-Τρύφων που κατέθεσε την από 5-7-2024 δήλωση του άρθρου 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Κατά τη συζήτηση ο διάδικος, που εμφανίστηκε στο ακροατήριο, ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και, αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα, σκέφθηκε κατά τον νόμο.

Η κρίση του είναι η ακόλουθη:

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή ζητείται η ακύρωση της /30-9-2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), που κατ' εντολή του υπογράφεται από τον Προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης επανεξέτασης και νομικής υποστήριξης
..... Η απόφαση αυτή της φορολογικής Διοίκησης επλήγη με την ΠΡ /1-12-2021 προσφυγή που απορρίφθηκε με την 1702/2023 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου με την αιτιολογία ότι ασκήθηκε απαραδέκτως. Τούτο διότι το 1/3 του κατά νόμο οφειλόμενου παραβόλου 3.000 ευρώ (σύμφωνα με το από 25-11-2021 ειδικό σημείωμα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.) δηλ. ποσό 1.000 ευρώ δεν καταβλήθηκε με την κατάθεση του ένδικου βοηθήματος και σε κάθε περίπτωση ευθύς μετά την απόρριψη του από 1-12-2021 αιτήματος για την απαλλαγή της υπό εκκαθάριση τελούσας προσφεύγουσας α.ε. από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου ποσού 3.000 ευρώ, με την 331/7-12-2021 απόφαση του αρμοδώς επιληφθέντος Προέδρου Εφετών Δ.Δ. νομίμως επιδοθείσα στις 13-12-2021. Δεδομένου, όμως, ότι το κατά τα ανωτέρω οφειλόμενο παράβολο 3.000 ευρώ καταβλήθηκε στο σύνολό του στις 7-2-2023, το Δικαστήριο δεν εφάρμοσε τη διαδικασία του άρθρου 139Α του, κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97), Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας πριν τη δημοσίευση της 1702/2023 απόφασής του, εφόσον δε η απόφαση αυτή επιδόθηκε στην προσφεύγουσα υπό εκκαθάριση τελούσα α.ε. στις 20-11-2023, παραδεκτώς η τελευταία επανέρχεται, κατά την έννοια του άρθρου 70 (παρ. 1) του Κ.Διοικ. Δικ. , με την από 19-1-2024 κατάθεση, στη γραμματεία του δικαστηρίου, της κρινόμενης προσφυγής, ο χρόνος άσκησης της οποίας ανατρέχει την 1-12-2021. Πρέπει, συνεπώς, να απορριφθούν ως αβάσιμα όσα περί του αντιθέτου προβάλλει το καθ' ου η προσφυγή Ελληνικό Δημόσιο με την Δ.Ε.Δ. ΥΠ.ΕΠ.Ν.Υ. ΕΞ 2024ΕΜΠ/24-4-2024 έκθεση απόψεων.

2. Επειδή, για να καθοριστεί, κατ' άρθρο 6 παράγραφοι 2 (περ. β) και 3 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, το δικαστήριο το οποίο είναι αρμόδιο προς εκδίκαση χρηματικής διαφοράς, που έχει δημιουργηθεί από τον καταλογισμό ή την οποιασδήποτε άλλης φύσης βεβαίωση, με την ίδια πράξη, διάφορων ποσών κατά του ίδιου υπόχρεου, πρέπει να γίνει δεκτό, κατ' αναλογία των κριθέντων για τις ανάγκες υπολογισμού του ποσού της αναιρετικής διαφοράς (ΣτΕ επταμ. 2934/2017, 172/2018, 1891-1893/2018, 1484/2019, ΣτΕ 1894-1895/2018, 1998/2019, 717/2021, 1162, 2529/2022, κ.ά.), ότι (α) σε περίπτωση στην οποία ενδικοφανής προσφυγή κατά περισσότερων καταλογιστικών πράξεων της φορολογικής Αρχής απορρίπτεται με μία απόφαση της φορολογικής Διοίκησης, η απόφαση αυτή αναλύεται σε τόσες απορριπτικές πράξεις όσες και οι προσβληθείσες με την ενδικοφανή προσφυγή και (β) εφόσον με την επίδικη πράξη της φορολογικής Διοίκησης έχει επιβληθεί κύριος φόρος καθώς και πρόσθετος φόρος, για τον υπολογισμό του ποσού της διαφοράς, δεν λαμβάνεται, κατ' αρχήν, υπόψη ο πρόσθετος φόρος.

3. Επειδή, περαιτέρω, κοινό ένδικο βοήθημα μπορεί να ασκηθεί από τον ίδιο διάδικο για συναφείς πράξεις εφόσον το δικαστήριο είναι ως προς όλες κατά τόπο αρμόδιο, είναι δε συναφείς οι πράξεις, ακόμη και αν αναφέρονται σε διαφορετικά φορολογικά έτη α) όταν στηρίζονται στην ίδια νομική και στην ίδια κατά τα ουσιώδη στοιχεία πραγματική βάση ή β) όταν η νομιμότητα της μιας ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της άλλης. Σε περίπτωση, ωστόσο, που δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της συνάφειας, το κοινό ένδικο βοήθημα κρατείται ως προς την πρώτη και τις συναφείς, με αυτήν, πράξεις και διατάσσεται, ως προς τις υπόλοιπες, ο χωρισμός με την κατάθεση νέων ενδίκων βοηθημάτων των οποίων ο χρόνος άσκησης ανατρέχει στη χρονολογία άσκησης του κοινού ενδίκου βοηθήματος (άρθρα 122, 121 και 115 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας) .

4. Επειδή, με την /30-9-2021 απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. έγινε εν μέρει δεκτή η /29-4-2021 ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα υπό εκκαθάριση τελούσα α.ε και τροποποιήθηκε η /28-12-2020 οριστική πράξη του Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) Φορολογίας Ανωνύμων Εταιρειών (.....) , διορθώθηκε δε προηγούμενος προσδιορισμός κύριου φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2010, κατά 77.943,90

ευρώ και, κατ' εφαρμογή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 4509/2017 (Α' 201), επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας α.ε. διοικητική χρηματική κύρωση ύψους 86.767,15 ευρώ. Ο ανωτέρω κύριος φόρος εισοδήματος υπολογίστηκε επί των εξωλογιστικώς προσδιορισθέντων φορολογητέων κερδών της προσφεύγουσας α.ε. στο ποσό των 311.775,58 ευρώ [206.744,84 ευρώ (= εφαρμογή Μ.Σ.Κ.Κ. 57,60 % επί των καθαρών κερδών από μισθώματα ύψους 358.932,02 ευρώ), πλέον καθαρών κερδών από την εμπορία καυσίμων ύψους 105.030,74 ευρώ (= εφαρμογή Μ.Σ.Κ.Κ. 2,07 % επί των εξωλογιστικώς προσδιορισθέντων ακαθαρίστων εσόδων ποσού 5.073.948,72 ευρώ)] , τούτο δε με την αιτιολογία ότι είναι αντικειμενικά αδύνατος ο έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων και ανέφικτος ο λογιστικός προσδιορισμός των οικονομικών αποτελεσμάτων της επιχείρησης της προσφεύγουσας α.ε. εξαιτίας μη ανταπόκρισής της στις /5-3-2019 και/6-3-2019 προσκλήσεις προσκόμισης των βιβλίων που τηρήθηκαν και των στοιχείων που εκδόθηκαν κατά το από 1-1-2009 έως 31-12-2009 χρονικό διάστημα, τα οποία κρίθηκαν ανακριβή, προηγηθείσης της εκτιμήσεως ότι η συνολική καθαρή αξία (70.684,87 ευρώ) των 6 εικονικών φορολογικών στοιχείων, που εξέδωσε η προσφεύγουσα α.ε. κατά το προαναφερθέν χρονικό διάστημα, είναι μικρής έκτασης (σελ. 23 της /22-12-2020 έκθεσης της ελεγκτή..) . Περαιτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. επικυρώθηκαν οι ακόλουθες πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. : i) /28-12-2020, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας α.ε. , κατ' άρθρο 7 (παρ. 3 και 5) του ν. 4337/2015 (Α' 129), πρόστιμο ύψους 28.273,95 ευρώ με την αιτιολογία ότι, κατά την από 1-1-2009 έως 31-12-2009 διαχειριστική περίοδο, αυτή εξέδωσε σε 6 περιπτώσεις ισάριθμα εικονικά φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 70.684,87 ευρώ (σχετ. η /22-12-2020 έκθεση της ελεγκτή Α, το /19-10-2012/ πληροφοριακό έγγραφο του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης και η από 18-10-2012 έκθεση ελέγχου του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης), ii) /28-12-2020, με την οποία ο φόρος εκροών, για την από 7-10-2008 έως 31-12-2009 φορολογική περίοδο, προσδιορίστηκε στο ποσό των 964.050,37 ευρώ (με εφαρμογή συντελεστή 19 % επί φορολογητέων εκροών ποσού 5.073.949,32 ευρώ, στο ύψος δηλ. των εξωλογιστικώς προσδιορισθέντων ακαθαρίστων εσόδων) και, κατ' εφαρμογή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 4509/2017, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας α.ε. διοικητική χρηματική κύρωση ύψους 1.046.875,99 ευρώ, iii) /28-12-2020, με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο, κατ' άρθρο 6 του ν. 2523/1997 (Α' 179), ύψους 6.715,07 ευρώ με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα α.ε. ως εκδότης εικονικών φορολογικών στοιχείων, κατά την από 1-1-2009 έως 31-12-2009 διαχειριστική

περίοδο, εξέπεσε Φ.Π.Α. ποσού 13.430,13 ευρώ και iv) /28-12-2020, με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο ποσού 500 ευρώ με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα α.ε. δεν ανταποκρίθηκε στις /5-3-2019 και /6-3-2019 προσκλήσεις για φορολογικό έλεγχο.

5. Επειδή, το Δικαστήριο, που κατά το άρθρο 6 παρ. 2 περ. β του Κ.Διοικ. Δικ. είναι αρμόδιο για την επίλυση της δημιουργηθείσας από την έκδοση της /28-12-2020 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. διαφοράς, καθίσταται αρμόδιο και για τις υπόλοιπες πράξεις με έρεισμα τον ίδιο φορολογικό έλεγχο (σχετ. οι /0/ , /1/ και /0/ εντολές του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.) . Περαιτέρω, η νομιμότητα της προτασσόμενης στο δικόγραφο της προσφυγής /28-12-2020 οριστικής πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. περί διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εισοδήματος της προσφεύγουσας α.ε. οικονομικού έτους 2010 -υπολογισθέντος μετά από εξωλογιστικό προσδιορισμό των ακαθάριστων εσόδων της και των φορολογητέων κερδών της εξαιτίας ανακρίβειας των βιβλίων που τηρήθηκαν και των στοιχείων που εκδόθηκαν - εξαρτάται από τη νομιμότητα της /28-12-2020 πράξης του ίδιου Προϊσταμένου, με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο ποσού 500 ευρώ με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα α.ε. δεν ανταποκρίθηκε στις /5-3-2019 και /6-3-2019 προσκλήσεις για φορολογικό έλεγχο, ενόψει δε τούτου συναφής προς την ως άνω προτασσόμενη πράξη (..... /28-12-2020) είναι η εν λόγω πράξη επιβολής προστίμου. Ωστόσο, κατά τη γνώμη που επικράτησε στο Δικαστήριο και στην περίπτωση ακόμη που η τελευταία αυτή πράξη επιβολής προστίμου (..... /28-12-2020) θεωρηθεί, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, συναφής και προς την /28-12-2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. , τούτο δεν αρκεί για να καταστούν συναφείς μεταξύ τους οι πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και Φ.Π.Α. , οι οποίες ερείδονται σε διαφορετική νομική βάση. Και τούτο διότι: α) η εξομοιούμενη με μη τήρηση βιβλίων και στοιχείων παράλειψη προσκόμισής τους στο φορολογικό έλεγχο αποτελεί απλώς την αιτία της προσφυγής σε μέθοδο εξευρέσεως της φορολογητέας ύλης που εφαρμόζεται σε περίπτωση που ο λογιστικός προσδιορισμός αποβαίνει αδύνατος, οι μέθοδοι όμως που προβλέπονται σε μια τέτοια περίπτωση από τις διατάξεις των άρθρων 30 και 32 του ν. 2238/1994 και του άρθρου 48 παρ. 3 του ν. 2859/2000 για τον προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης αντίστοιχα στη φορολογία εισοδήματος και στο Φ.Π.Α. , δεν παρουσιάζουν, ως εκ του διαφορετικού φορολογικού αντικειμένου, ούτε καν αναλογίες στα ουσιώδη στοιχεία, β) η

ρύθμιση της παρ 3 (περ α) του άρθρου 48 του ν. 2859/2000 δεν έχει την έννοια ότι το ποσό, στο οποίο προσδιορίσθηκαν τα ακαθάριστα έσοδα με την πράξη προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, μεταφέρεται ως αξία εκροών στην πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. , ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για άσκηση επιρροής της νομιμότητας της πρώτης πράξης στη νομιμότητα της δεύτερης (περ β της παρ. 2 του άρθρου 122 του ΚΔΔ), δεδομένου ότι τα ακαθάριστα έσοδα που προσδιορίσθηκαν στη φορολογία εισοδήματος περιλαμβάνονται στα στοιχεία, που απλώς λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των υποκείμενων σε Φ.Π.Α. ακαθάριστων εσόδων, όπως ρητώς προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2850/2000. Η κατά τα ανωτέρω επιρροή δεν υφίσταται ούτε στην περίπτωση που τα προσδιοριζόμενα, κατόπιν αυτοτελούς ελέγχου, για την επιβολή του Φ.Π.Α. ακαθάριστα έσοδα συμπίπτουν -όπως δεν αποκλείεται από τις εν λόγω διατάξεις - με τα προσδιορισθέντα στη φορολογία εισοδήματος, καθόσον και στην περίπτωση αυτή ο προσδιορισμός των υποκείμενων σε Φ.Π.Α. εσόδων χωρεί αυτοτελώς και ανεξάρτητα από τον προσδιορισμό των εσόδων στη φορολογία εισοδήματος, με βάση τα προβλεπόμενα από το νόμο ειδικά για τον Φ.Π.Α. κριτήρια. Υπό τα δεδομένα αυτά το Δικαστήριο κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι πρέπει να κρατηθεί ως προς τις /28-12-2020 και /28-12-2020 πράξεις το αρχικό κοινό ένδικο βοήθημα (ΠΡ /2024), εφόσον δε οι λοιπές τρεις πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. (..... , και /2020) δεν έχουν την ίδια νομική βάση με τις και /28-12-2020 προαναφερθείσες πράξεις του ίδιου Προϊσταμένου, να διαταχθεί ο χωρισμός του. Ως προς τις πράξεις αυτές (..... , και /2020), πρέπει, κατά χωρισμό του δικογράφου της /2024 προσφυγής, να υποχρεωθεί η προσφεύγουσα α.ε. , επί ποινή απαραδέκτου, να καταθέσει εντός 30 ημερών από την νόμιμη επίδοση της παρούσας απόφασης και με την καταβολή των αναλογούντων παραβόλων και λοιπών δαπανημάτων, δύο νέα αυτοτελή δικόγραφα: το πρώτο κατά της /30-9-2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. καθ' ο μέρος με αυτήν απορρίφθηκε η /29-4-2021 ενδικοφανής προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της /28-12-2020 οριστικής πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. περί διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. και το δεύτερο κατά της /30-9-2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. καθ' ο μέρος με αυτήν απορρίφθηκε η /29-4-2021 ενδικοφανής προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της /28-12-2020 πράξης επιβολής προστίμου εξαιτίας έκδοσης, κατά την από 1-1-2009 έως 31-12-2009 διαχειριστική περίοδο, σε 6 περιπτώσεις ισάριθμων εικονικών φορολογικών στοιχείων συνολικής καθαρής αξίας 70.684,87 ευρώ και της /28-12-2020 πράξης

επιβολής προστίμου, κατ' άρθρο 6 του ν. 2523/1997, ύψους 6.715,07 ευρώ με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα α.ε. ως εκδότης των προαναφερθέντων εικονικών φορολογικών στοιχείων εξέπεσε Φ.Π.Α. ποσού 13.430,13 ευρώ. Κατά τη γνώμη της εισηγήτριας, η νομιμότητα της /2020 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
..... ασκεί επιρροή όχι μόνο στη νομιμότητα της /28-12-2020 οριστικής πράξης του ίδιου Προϊσταμένου περί διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2010, αλλά και στη νομιμότητα της /28-12-2020 οριστικής πράξης περί διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. έτους 2009, διότι, όπως επισημάνθηκε και από την πλειοψηφία, η παράλειψη προσκόμισης των βιβλίων και στοιχείων στον φορολογικό έλεγχο αποτελεί την αιτία της προσφυγής σε μέθοδο εξευρέσεως της φορολογητέας ύλης που εφαρμόζεται σε περίπτωση που ο λογιστικός προσδιορισμός αποβαίνει αδύνατος, μεταξύ δε των προβλεπόμενων στο άρθρο 48 παρ. 3 (περ. α και β) του ν. 2859/2000 μεθόδων εξεύρεσης φορολογητέας ύλης περιλαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα που προσδιορίζονται ύστερα από έλεγχο στη φορολογία εισοδήματος, τις αγορές και τις σχετικές με το Φ.Π.Α. δαπάνες (περ. α), όπως εν προκειμένω συνέβη καθώς ο φόρος εκροών προσδιορίστηκε με την εφαρμογή συντελεστή 19 % επί φορολογητέων εκροών ποσού 5.073.949,32 ευρώ, στο ύψος δηλ. των εξωλογιστικώς προσδιορισθέντων, κατά τα άρθρα 30 και 32 του ν. 2238/1994, ακαθαρίστων εσόδων. Η διαπίστωση αυτή (δηλ. ότι η νομιμότητα της /2020 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
..... ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της /28-12-2020 οριστικής πράξης περί διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. έτους 2009) δεν καθιστά αναγκαία και την αναζήτηση συνάφειας μεταξύ των πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και Φ.Π.Α. (..... και /2020) η οποία, κατά την άποψη της πλειοψηφίας, επιβάλλεται από το τυχαίο, πάντως, γεγονός ότι στο δικόγραφο προτάσσεται η /2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της προσφεύγουσας α.ε. , έναντι δε της πράξης αυτής είναι αυτοτελής ο προσδιορισμός των υποκείμενων σε Φ.Π.Α. εσόδων, πρόκειται, ωστόσο, για παραδοχή που δεν αποκλείει, για λόγους οικονομίας της δίκης και ταχείας απονομής της δικαιοσύνης, αρχών που κατοχυρώνονται στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 2842/2000, 978/2015 και 1230/2020), σε περίπτωση όπως η κρινόμενη, κατά την οποία η φορολογική Διοίκηση προσδιόρισε τις φορολογητέες εκροές στο ίδιο ύψος με τα εξωλογιστικώς προσδιορισθέντα ακαθάριστα έσοδα του υπόχρεου, να γίνει δεκτό ότι η νομιμότητα της /2020 οριστικής πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
..... περί διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της

προσφεύγουσας α.ε. οικονομικού έτους 2010 ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της /28-12-2020 οριστικής πράξης περί διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. έτους 2009, τούτο δε ανεξαρτήτως της διαφορετικής νομοθεσίας που διέπει την έκδοση των πράξεων αυτών, όπως συνάγεται από τη διαζευκτική πρόβλεψη της παρ. 2 του άρθρου 122 του Κ.Διοικ. Δικ.. Με αυτά τα δεδομένα, το αρχικό κοινό ένδικο βοήθημα (ΠΡ /2024) πρέπει, κατά την άποψη της εισηγήτριας, να κρατηθεί και να εξεταστεί κατά το μέρος που η /30-9-2021 απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. αφορά τις , και /28-12-2020 πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και να υποχρεωθεί η προσφεύγουσα α.ε. , επί ποινή απαραδέκτου, να καταθέσει εντός 30 ημερών από την νόμιμη επίδοση της παρούσας απόφασης και με την καταβολή του αναλογούντος παραβόλου και λοιπών δαπανημάτων, ένα νέο και αυτοτελές δικόγραφο κατά της /30-9-2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. καθ' ο μέρος με αυτήν απορρίφθηκε η /29-4-2021 ενδικοφανής προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των και /28-12-2020 πράξεων επιβολής προστίμου.

6. Επειδή, κατά την αναφερόμενη στο διατακτικό της παρούσας δικάσιμο θα συζητηθούν τα, κατά χωρισμό της ΠΡ /2024 προσφυγής, δύο νέα αυτοτελή δικόγραφα. Εφόσον, τέλος, συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις παραδεκτού, το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο, για την ενιαία επίλυση της διαφοράς, να αναβληθεί η συζήτηση της ΠΡ/2024 προσφυγής για την ίδια κατωτέρω δικάσιμο, για την οικονομία δε της διαδικασίας να υποχρεωθεί ο Προϊστάμενος της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. σε συμπλήρωση των στοιχείων του διοικητικού φακέλου σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό της παρούσας.

ΔΙΑΤΑΥΤΑ

Κρατεί και δικάζει την ΠΡ /204 προσφυγή κατά το μέρος που στρέφεται κατά της /30-9-2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, η οποία αφορά την εν μέρει αποδοχή της /29-4-2021 ενδικοφανούς προσφυγής που άσκησε η υπό εκκαθάριση τελούσα προσφεύγουσα α.ε. κατά της /28-12-2020 οριστικής πράξης του Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Φορολογίας Ανωνύμων Εταιρειών και την

απόρριψη της ίδιας ενδικοφανούς προσφυγής με αίτημα την ακύρωση της /28-12-2020 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης κατά το ίδιο ως άνω μέρος.

Διατάσσει τον χωρισμό του κοινού, για την ακύρωση της /2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. που αφορά την απόρριψη της /29-4-2021 ενδικοφανούς προσφυγής κατά των , και /28-12-2020 πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. , δικογράφου της προσφυγής με αριθμό ΠΡ 40/2024 και υποχρεώνει την προσφεύγουσα α.ε. να καταθέσει, επί ποινή απαραδέκτου, εντός τριάντα (30) ημερών από τη νόμιμη επίδοση της παρούσας απόφασης δύο νέα αυτοτελή δικόγραφα, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην πέμπτη σκέψη.

Υποχρεώνει τον Προϊστάμενο της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε. να προσκομίσει στο Δικαστήριο εντός τριάντα (30) ημερών από την κατά νόμο επίδοση της παρούσας απόφασης: α) τον αριθμό πρωτοκόλλου εισερχόμενων στη Δ.Ο.Υ. από τον οποίο προκύπτει ο ακριβής χρόνος περιέλευσης στην ανωτέρω υπηρεσία του /19-10-2012/ πληροφοριακού εγγράφου, β) αντίγραφο της από 18-10-2012 έκθεσης ελέγχου του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης και γ) το αποδεικτικό επίδοσης της /28-12-2020 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Ορίζει νέα δικάσιμο για τη συζήτηση τόσο της ΠΡ /2024 προσφυγής, όσο και των, κατά χωρισμό της ΠΡ /2024 προσφυγής, δύο νέων αυτοτελών δικογράφων την 4η Απριλίου 2025, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10η πρωινή και τόπο το ακροατήριο του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (αίθουσα στον 1ο όροφο του επί της οδού στη Θεσσαλονίκη δικαστικού μεγάρου), με τη μνεία ότι η επίδοση της παρούσας επέχει θέση κλήτευσης των διαδίκων και

Διατάσσει την επίδοση στην Α.Α.Δ.Ε. των δύο νέων δικογράφων της προσφυγής, τα οποία θα κατατεθούν κατά τα ανωτέρω.

Η διάσκεψη, με την κατά την συζήτηση της υπόθεσης σύνθεση του Δικαστηρίου, έγινε στην Θεσσαλονίκη στις 24 Ιανουαρίου 2025. Η απόφαση δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, στις 30 Ιανουαρίου 2025, με την συμμετοχή της Προέδρου Εφετών Δ.Δ. Χριστίνας Ιωσηφίδου, λόγω προαγωγής της Εφέτη Δ.Δ. Ευγενίας Κουρπαλίδου σε Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ. και τοποθέτησής της στο Διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής, υπογράφεται δε από την αρχαιότερη της σύνθεσης συζήτησης δικαστή, καθώς επήλθε η ανωτέρω υπηρεσιακή μεταβολή.

Η Αρχαιότερη Δικαστής

Η Εισηγήτρια

Η Γραμματέας